

Recurentul susține, pe de altă parte, că este vizat nu doar în mod direct, ci și individual. Tribunalul nu a ținut cont de acest aspect. Recurentul consideră, în special, că cercul de profesioniști este determinat, în orice moment, cu privire la controlul care decurge din dreptul Uniunii. Faptul că există o perioadă de timp între adoptare și intrarea în vigoare nu poate fi hotărâtor cu privire la existența unei protecții jurisdicționale.

În plus, recurentul consideră că, dacă s-ar reține punctul de vedere potrivit căruia acesta nu ar fi vizat în mod individual, s-ar crea o lacună privind protecția jurisdicțională. Având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care protejează, de asemenea, libertatea de alegere a ocupației, și Convenția europeană a drepturilor omului, trebuie să se remedieze această lacună. Acest lucru ține de responsabilitatea și de controlul instanțelor Uniunii Europene, întrucât acestea sunt cele care au creat condițiile susceptibile apariției acestei lacune în materia protecției jurisdicționale.

(¹) JO 2014, L 158, p. 77.

**Recurs introdus la 1 februarie 2016 de ClientEarth împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua)
din 13 noiembrie 2015 în cauza T-424/14, ClientEarth/Comisia Europeană**

(Cauza C-57/16 P)

(2016/C 191/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: ClientEarth (reprezentanți: O. W. Brouwer, F. Heringa, J. Wolfhagen, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- i. anularea Hotărârii Tribunalului din 13 noiembrie 2015 prin care acesta:
 - a respins acțiunile formulate de reclamantă;
 - a obligat reclamanta să își suporte propriile cheltuieli de judecată și să le plătească pe cele efectuate de Comisia Europeană;
- ii. obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea hotărârii pentru următoarele motive:

Primul motiv: o eroare de drept constând în admiterea existenței unei prezumții generale în cadrul articolului 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 (¹) cu privire la documentele solicitate.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin:

- i. aplicarea eronată a jurisprudenței Curții;
- ii. nerecunoașterea faptului că articolul 17 alineatele (1)-(3) TUE nu constituie un temei legal pentru a admite existența unei astfel de prezumții generale;
- iii. admiterea existenței unei prezumții generale cu privire la nedivulgarea documentelor solicitate, fără a verifica existența unei atingeri efective și specifice;

- iv. nu a recunoscut că documentele solicitate sunt intrinsec legate de decizia de a continua sau de a nu continua inițiative de politică legislativă; și

Al doilea motiv: o eroare de drept constând în nerecunoașterea existenței unui interes public superior.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin:

- i. neexaminarea intereselor publice specifice invocate de ClientEarth;
- ii. aprecierea că divulgarea ulterioară a documentelor solicitate exclude existența unui interes public superior în divulgarea documentelor solicitate;
- iii. aprecierea că divulgarea altor documente decât documentele solicitate exclude existența unui interes public superior în divulgarea documentelor solicitate;
- iv. nerecunoașterea naturii interesului public reprezentat de ClientEarth;
- v. neinterpretarea în mod restrictiv a motivelor de refuz, ținând seama de interesul public pe care îl prezintă divulgarea, după cum prevede articolul 6 alineatul (1) teza a doua din Regulamentul nr. 1367/2006 ⁽²⁾;
- vi. nerecunoașterea interesului public de îmbunătățire a accesului la justiție în domeniul mediului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

Recurs introdus la 9 februarie 2016 de Comercializadora Eloro, S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 9 decembrie 2015 în cauza T-354/14, Comercializadora Eloro/OAPI – Zumex Group (Zumex)

(Cauza C-71/16 P)

(2016/C 191/09)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Comercializadora Eloro, S.A. (reprezentant: J. L. de Castro Hermida, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și Zumex Group, S.A.

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- în privința prezentării probelor, să considere că a fost furnizată și admisă proba cu înscrisuri administrată la finalul procedurii căii de atac, înscrisuri care au fost prezentate din nou odată cu cererea introductivă și sunt numerotate 1-7, după cum se precizează în lista cu documentele anexe atașată la respectiva cerere introductivă;